

המעשה הוא העיקר

פורים קטן

א. שבת פרשת "ואתה תצוה", ערב פורים קטן הוא זמן מסוגל ביותר ויש בו נתינת כח מיוחדת להתחזק בענין האמונה והמסירות נפש (ההתקשרות העצמית דישראל עם הקדוש ברוך הוא) כפי שחודרת בכל פרטי העבודה דקיום התורה ומצוות בפועל ממש¹.

ב. [הנזכר לעיל] כולל ובמיוחד – על ידי ההוספה בלימוד פנימיות התורה כפי שנתבארה בתורת החסידות, שעל זה נאמר "דע את אלקי אביך (ועל ידי זה) ועבדהו בלב שלם"¹.

ג. [הנזכר לעיל ס"א הוא] ובפרט – תורת החסידות של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אפשטותא דמשה שבדורנו, שעל ידו נעשה הענין ד"ואתה תצוה", על ידי זה שרועה ומפרנס את ישראל בענין האמונה והמסירות נפש שתומשך בפנימיות¹.

ד. יש לעורר² במיוחד אודות לימוד מאמרו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו דיבור המתחיל וקבל היהודים דשנת תרפ"ז (פרו"ת), שבו נתבאר בארוכה הענין ד"ואתה תצוה", פעולתו של משה לפרנס את האמונה והמסירות נפש שבישראל, ובפרט בזמן הגלות³.

ה. מה טוב⁴ שהתחלת לימוד המאמר תהי' ביום השבת עצמו [ועל כל פנים – התחלת המאמר, או התחלה דהתחלה, ועד לפסוק שבו מתחיל המאמר, ו"קיבל היהודים את אשר החלו לעשות", אשר, לימודו בתור התחלת המאמר נחשבת כלימוד ענין בתורה שבעל פה, מאמר חסידות⁵]. ולהמשיך בלימוד המאמר בפורים קטן עצמו ובשושן פורים קטן וכו'¹.

ו. הדגשה מיוחדת בנוגע ללימוד המאמר – על ידי אלה שזכו לראות את כ"ק מו"ח אדמו"ר ולשמוע תורתו באופן דפנים בפנים,

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) ש"פ תצוה תשמ"ט – התוועדויות ע' 349.
- 2) ש"פ תצוה תשמ"ט שם: "ובעמדנו בערב פורים קטן – יש לעורר וכו'".
- 3) ש"פ תצוה תשמ"ט שם: "כמו (וע"ד זמן גזירת המן) בימי מרדכי ואסתר, במצב ד"כתינת" [הערה 100: ובימינו אלה (לאחרי כל מה שעברנו ברורות שלפנ"ז) אין צורך ב"כתינת" כפשוטו, ח"ו, כי אם, "כתינת" בתורה, ע"י הביטול ד"נפשי כעפר לכל תהי", אבל לא ח"ו באופן של שבירה, אלא בדרכי נועם, ומתוך שמחה], שע"ז מגיעים למאור עצמו (כמבואר שם בארוכה) – כפי שהי' גם המעמד ומצב בעת אמירת המאמר בפורים קטן תרפ"ז, כידוע ומפורסם פרשת הדברים דאמירת המאמר מבלי להתחשב בהסכנות שבדבר, לאחרי שהזהירוהו תחילה כו', ובידעו שנמצאים מרגלים ששומעים את דבריו כו', (ועד שבעקבות זה בא המאסר בשנה ההיא), ואעפ"כ, עורר את כל קהל השומעים בהתלהבות עצומה לעמוד על קיום התורה ומצוות בכל תוקף המס"נ".
- 4) ש"פ תצוה תשמ"ט שם: "ומפקחין על צרכי ציבור בשבת, ובפרט בשבת דערב פורים קטן, ומה טוב וכו'".
- 5) ש"פ תצוה תשמ"ט – התוועדויות ע' 352

ועל דרך זה אלה שלמדו ולומדים תורתו מתלמידיו ותלמידי תלמידיו כו'⁵.

ז. וכל זה [הנ"ל הוא] – נוסף על כל עניני פורים קטן [(כ)פשטות לשון הרמ"א (סוף סי' תרצז) ד"יש אומרים שחייב להרבות במשחה ושמחה ב"ד שבאדר ראשון ואין נוהגין כן מכל מקום ירבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים וטוב לב משחה תמיד", משמע, דב"משחה" כוונתו למשחה של שמחה⁶], ושושן פורים קטן⁷.

ח. [הנ"ל] כולל גם ההכנה ל"פורים גדול" (שבשנת העיבור ניתוסף בו עילוי לגבי פורים סתם, שאז נקרא "פורים גדול") – על ידי לימוד הלכות פורים, ודרושי פורים בתורת החסידות וכו'⁷.

ט. מה טוב – שביחד עם לימוד המאמר (תורה) בפורים ושושן פורים קטן, יוסיפו גם בצדקה (כרגיל בכגון-דא לקשר ב' הענינים דתורה וצדקה, משפט וצדקה), שהרי, פורים קטן במיוחד עם ענין הצדקה – "מתנות לאביונים", ובאופן ש"כל הפושט יד נותנים לו" [וביד רחבה⁸].

י. ועל אחת כמה וכמה – ההוספה בשמחה, "משנכנס אדר מרבים בשמחה", שכולל גם אדר ראשון וכו'⁷. עד לשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה (באופן נעלה יותר משמחת המועדים) – "עד דלא ידע"⁹.

יא. [הנ"ל הוא] החל מיום השבת, ערב פורים קטן¹⁰ שבו נעשית ההכנה לפורים קטן, ועל אחת כמה וכמה במוצאי שבת ויום ראשון, פורים קטן עצמו, וכן שושן פורים, ומוסיף והולך בענין השמחה – "מרבים בשמחה"¹¹.

חודש אדר

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה¹² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאים לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים¹².

6) שם ע' 350 הערה 103: "פשטות לשון . . וצ"ע שלא כלל בזה גם שושן פורים קטן – כבהתחלת הסימן, ובפרט שמסיים "תמיד".
7) ש"פ תצוה שם ע' 350.

8) וראה שם ע' 352: "ואף שנקרא "פורים קטן" – הרי, לא יתכן שנתנית הצדקה תהי' באופן של קטנות בנוגע לסבר פנים יפות, וכי"ב, ובמילא, יש לחפש ולעיין במה מתבטאת הקטנות. וטוב יותר – שתמורת השק"ט במה מתבטאת הקטנות, יעשו כל הענינים באופן של גלות, החל מנתינת הצדקה בסבר פנים יפות וביד רחבה כו', וכל המוסף מוסיפין לו".

9) שם ע' 355: "לפני שיאמרו לחיים וינגנו הניגונים – יש לעורר עוד הפעם אודות ענין השמחה, "מרבים בשמחה", עד לשמחה וכו'".

10) שם ע' 355: "ערב פורים קטן - "ערב" ע"פ תורה (כמודגש בזה שאין אומרים תחנון או צו"צ במנחה שלפניו), שבו נעשית ההכנה לפורים קטן, באופן ד"מי שטרור בערב . . יאכל" בפורים (ללא כל טרחא)".

11) שם ע' 355.

12) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תש"ב – התוועדויות ע' 297: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר". וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט – התוועדויות ע' 391: "ולהעיר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חייבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשיין (אפילו) בגנות ופרסדים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה – "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה. והמעשה הוא העיקר – לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא . . שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד – ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תנשי"א – התוועדויות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט – התוועדויות ע' 337.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטר בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר¹³, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש¹⁴.

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל¹⁵] (כידוע ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)¹⁶ ויש ל"הרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו¹⁷.

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום מ[ב'] חודש[ן] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"¹⁸].

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר¹⁹.

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה תורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור²⁰.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך²¹.

ח. ובוזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט

האב²²] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך²³.

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

ט. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)²⁴, ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעל על הלימוד עד כמעשה בפועל²⁵.

כל צרכי פורים לכל יהודי

יש להקהיל את כל בני ישראל²⁶, עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא'דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה")²⁷] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)²⁸.

י. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי' לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים²⁹) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'³⁰.

יא. הנ"ל מעורר גם על ענין הצדקה ככלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה³¹.

22) לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שעי"ז שמשמח את ילדיו, מיתוספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם - שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט) כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו (פארגלעט ער דאס))."]

23) משיחת לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 298.

24) בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 462-3: "זהו תוכן העבודה דמי הפורים - מן הקל אל הכבד: בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, י"ד . . . ה"ה בדרגה ד' בן כפר שראה את המלך" (דרגתו של ישיע). .. וההוראה מזה בעבודת כאר"א מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שעי"ז נעשה "דע את אלקי אבך" - שצ"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי, אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל היחיד, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות¹.

25) ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדיות ע' 410: "בעמדתו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים - לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל - ללמוד הלכות פורים וכו'".

26) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדיות ע' 387: "כנסו את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים".

27) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו בנ"ת, שביחד עם ה"שטורעם" ד'באימה וביראה וברתת וזביע', הי' גם הענין ד'כפה עליהם הר כגאית", שזה"ע התגלות אהבה רבה שהקיפה כל מצאיותם כו', ובמילא, הי' זה מתוך שמחה גדולה".

28) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכ"כ מ"ח אדר שני".

29) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

30) ש"פ פקודי תשמ"ט שם.

31) ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדיות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדיות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מ"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לקב (מתחיל מהנמצאים בסביבתו, וכן הנמצאים ברחוק מקום, ועד - בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחגוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", בפשטות . . . ובאופן של "משחה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה. ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"כ כה - שעי"ז ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכא"א מישראל ברבי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [ובהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי' קיום המצוה ד'מתנות לאביונים" כשיקיים העויד "אפס כי לא יהי' בן אביון"] שמה מובן גדול השמחה שנעשתה אצל כאר"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט).

13) ראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 11 - התוועדיות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' דחודש שבט . . . מ"מ, להיותו גם (יום א' דר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 300-1: "ויש להוסיף בהדיק ד'משנכנס אדר" - שעיקר ושלימות הכניסה דחודש אדר היא לאחר שבער יום שלם מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר . . . שאז מתחיל עיקר ושלימות הענין ד'משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבט . . . מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימותו". [ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו'"].

14) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 - התוועדיות ע' 387.

15) ש"פ תצוה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחר העלי' והשלימות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ"פ מנאן ולהבא - אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת - באם משיח יתעבך, ח"ו עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשטו (שזוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים - מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

16) משיחת לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים - צריך להיות חקוק בו ל"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "ים ובשר כבשרו"י".

17) ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועדיות ע' 387: "מרבנים בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

18) משיחת לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. ראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 12 - התוועדיות ע' 300: "ובכל יום - משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדראג נעלית יותר".

19) משיחת לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר - יש להקדימם ככל היותו, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" - בחודש אדר".

20) משיחת לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדיות ע' 317: "ופשטו שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר - הוספה בכל הג' קוין תורה עבודה וגמ"ח".

21) לילת ד' ה' ו' ו'ש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשאנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הוור"ר שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד